

**Sygn. akt: I C 369/21**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2022 r.

**Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny**

w składzie następującym:

<b>Przewodniczący:</b>	SSR Alina Kowalewska
<b>Protokolant:</b>	sekretarz sądowy Joanna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2022 r. w Giżycku na rozprawie

**sprawy z powództwa P. C.**

**przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.**

**o zapłatę**

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 4.965,28 zł (cztery tysiące dziewięćset sześćdziesiąt pięć złotych 28/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 29.06.2021r. do dnia zapłaty.
2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
3. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Giżycku kwotę 752,25 zł (siedemset pięćdziesiąt dwa złote 25/100) z tytułu wydatków.
4. Zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 2.900,28 zł (dwa tysiące dziewięćset złotych 28/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty z tytułu kosztów procesu.

SSR Alina Kowalewska

**S.. akt I C 369/20**

## UZASADNIENIE

**Powód P. C.** domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 5.082,34zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że 29 maja 2021r. doszło do powstania szkody komunikacyjnej w pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącym do K. K., który umową cesji z dnia 01 czerwca 2021r. przeniósł na powoda wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę wyrządzoną w tym pojeździe przez sprawcę ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i przyznał

powodowi odszkodowanie w kwocie 2.851,30zł, gdy zdaniem powoda koszt przywrócenia pojazdu sprzed szkody wynosi 7.933,64zł.

**Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W.** uznał powództwo do kwoty 655,79zł wnosząc o oddalenie w pozostałej części. Nie kwestionował, że sprawcą wypadku łączyła go umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, ale wskazał, że brak jest podstaw do przyznania odszkodowania ponad kwotę już wypłaconą i kwotę uznaną. W ocenie pozwanego wysokość odszkodowania na pokrycie szkody wynosi 3.507,09zł brutto. Odszkodowanie zostało wypłacone w kwocie netto-2.851,30zł a ponieważ z oświadczenia poszkodowanego złożonego w postępowaniu likwidacyjnym wynika, że nie może on korzystać z odliczenia podatku VAT uzasadnione jest żądanie do kwoty 655,79zł. Pozwany podniósł, że poszkodowany nie wykazał, że koszty naprawy przewyższyły wypłaconą kwotę odszkodowania i nie kwestionował wysokości odszkodowania ustalonego przez pozwanego. Pozwany przyznał, że koszty naprawy mogą kształtować się różnie, w zależności od przyjętych wskaźników kosztowych i rodzaju użytych do naprawy części zamiennych, to jednak ubezpieczyciel nie jest zobowiązany do pokrycia kosztów najwyższych, ale jedynie realnych kosztów naprawy. Zdaniem pozwanego granicą jego odpowiedzialności są koszty celowe, ekonomicznie uzasadnione i nieprzewyższające poniesionej szkody. Pozwany twierdził także, że w realiach niniejszej sprawy nie znajduje uzasadnienia ani technicznego, ani ekonomicznego naprawa pojazdu z użyciem oryginalnych części zamiennych bowiem samochód pozwanego jest 17-letni i po tak długim okresie eksploatacji, wszystkie jego podzespoły były w znacznym stopniu zużyte.

#### **Sąd ustalił, co następuje:**

W dniu 29 maja 2021r. miała miejsce kolizja drogowa, wskutek której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2004 należącym do K. K.. Sprawca kolizji w dacie zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) SA w W. (okoliczność bezsporna).

Na podstawie umowy z dnia 01 czerwca 2021r. poszkodowany K. K. dokonał cesji wierzytelności z tytułu szkody powstałej w wyniku zdarzenia z 29 maja 2021r. na rzecz powoda P. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w O. (dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 01 czerwca 2021r.k. 8)

Powód zgłosił szkodę pozwanemu, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, wycenił koszty naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 3.507,09zł brutto i wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 2.851,30zł czyli ustaloną kwotę kosztów naprawy bez podatku VAT (dowód:akta szkody. - k. 28)

Samochód uszkodzony podczas zdarzenia z dnia 29 maja 2021r. nie został naprawiony (dowód: zeznania świadka K. K. k.45).

Wysokość kosztów naprawy pojazdu przy zastosowaniu części spełniających kryteria jakościowe producenta pojazdu wynosi 7.816,58zł brutto (dowód: opinia biegłego sądowego M. P.- k.52- 80)

#### **Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Ustaień faktycznych sąd dokonał na podstawie przytoczonych dokumentów, których treść nie była kwestionowana oraz na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych M. P.. Opinię biegłego sąd uznał za rzetelną, a wnioski opinii należy uzasadnione i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Opinia nie była przez strony kwestionowana. Pozwany podniósł tylko, że biegły ustalając koszty naprawy nie uwzględnił faktu, że klienci sklepów motoryzacyjnych korzystają przy zakupie części samochodowych z rabatów, wobec czego ponoszone przez nich koszty są niższe niż ceny wynikające z oficjalnych cenników producentów części. Tego rodzaju zarzut, zdaniem sądu, nie podważa opinii biegłego, a mógłby okazać się skuteczny gdyby dowiedziono,

że na zakup części spełniających kryteria jakościowe producenta pojazdu wydatkowano kwotę mniejszą niż to wynika z ustaleń biegłego.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności odszkodowawczej za skutki zdarzenia z dnia 29 maja 2021r. w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego - sprawcy wypadku.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl natomiast dyspozycji art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Wobec rozbieżnych stanowisk stron co do wysokości szkody, sąd nie mając wiadomości specjalnych w zakresie ustalenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, a tym samym wysokości rzeczywistej szkody i wysokości należnego z tego tytułu odszkodowania, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P.. W swojej opinii biegły wyliczył koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 7.816,58zł. Zdaniem biegłego naprawa należy dokonać przy zastosowaniu części homologowanych O. Biegły wskazał, że naprawa pojazdu przy zastosowaniu części innego rodzaju nie pozwala na restytucję pojazdu do stanu sprzed szkody. Z tym stwierdzeniem biegłego pozwany nie polemizował.

W przypadku szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu przyjmuje się, że jej naprawienie polega przede wszystkim na zapłaceniu kwoty odpowiadającej wysokości kosztów koniecznych do przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego, z tym zastrzeżeniem że chodzi o koszty celowe i ekonomicznie uzasadnione. Należy również podkreślić, że według utrwalonej linii orzeczniczej, ubezpieczyciel jest zobowiązany do pokrycia kosztów naprawy, niezależnie od tego czy naprawa została dokonana (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00) oraz czy poszkodowany w ogóle zamierza tą rzecz naprawić (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01).

Sąd przyjął, za wnioskami biegłego, że naprawa pojazdu przy zastosowaniu części homologowanych O pozwala w pełni przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia z dnia 29 maja 2021r. Koszty takiej naprawy zamykają się w kwocie 7.816,58zł.

Biorąc pod uwagę że zakład ubezpieczeń wypłacił w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 2.851,30zł roszczenie powoda staje się uzasadnione do kwoty 4.965,28zł

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Od kwoty stanowiącej odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy odsetki powinny być naliczane zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym „zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie”. Wobec powyższego sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 29 czerwca 2021 r.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia. Powód wygrał sprawę w 98 % a pozwany w 2%. Powód poniósł łącznie koszty procesu w wysokości 3.017zł, a w tym: opłata od pozwu 400 zł, koszty zastępstwa procesowego 1.800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, zaliczka na wynagrodzenie za sporządzenie opinii biegłego 800zł.

Pozwany poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 2819,22zł w tym: koszty zastępstwa procesowego 1.800 zł, oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, kwoty na wydatki -249,97 i 752,25zł. Zatem od pozwanego na rzecz powoda należało zasądzić 2.900,28zł z tytułu kosztów procesu.

SSR Alina Kowalewska